ณชนก แสงดวงมาศ. (2559). ประสบการณ์ความเข้มแข็งทางใจและการจัดการอารมณ์ของผู้ปกครอง
เด็กที่มีภาวะสมองพิการในโรงเรียนศ์รี่สังวาลย์. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาประยุกต์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศ์รี่นครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญา
นิพนธ์: อาจารย์ ดร.อมราพร สุรการ, อาจารย์ ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน.

การศึกษาเรื่องประสบการณ์ความเข้มแข็งทางใจและการจัดการอารมณ์ของผู้ปกครองเด็กที่ มีภาวะสมองพิการในโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสบการณ์ความเข้มแข็ง ทางใจจากการให้ความหมายของผู้ปกครองในการดูแลบุตรที่มีภาวะสมองพิการ 2) ค้นหาเงื่อนไขที่ นำมาสู่ความเข้มแข็งทางใจในประสบการณ์ของผู้ปกครองที่มีบุตรภาวะสมองพิการ 3) ค้นหาแนวทาง ในการจัดการอารมณ์ สำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรภาวะสมองพิการ 4) ศึกษาบทบาทการบรรเทาความ ทุกข์ทางใจระหว่างผู้ปกครองเด็กที่มีภาวะสมองพิการ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ตามแนวทาง การศึกษาแบบรายกรณี เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และใช้การเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง จำนวน 5 ราย ซึ่งเป็นผู้ปกครองของเด็กที่มีภาวะสมองพิการในโรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองเด็กที่มีภาวะสมองพิการมีการปรับมุมมองทางความคิดของตน ให้สามารถยอมรับกับความสมองพิการของบุตรตั้งแต่ระยะแรก ความรักที่ผู้ปกครองมีต่อบุตรที่มีภาวะ สมองพิการ การได้รับความสนับสนุนและกำลังใจจากคนรอบข้าง การปรับทัศนคติ และการ เปรียบเทียบในสิ่งที่แย่กว่าสิ่งที่ตนเองเผชิญ เป็นเงื่อนไขที่นำมาสู่ความเข้มแข็งทางใจของผู้ปกครอง เด็กที่มีภาวะสมองพิการ และทำให้ผู้ปกครองสามารถข้ามผ่านสถานการณ์และอุปสรรคต่างๆมาได้ สำหรับแนวทางในการจัดการอารมณ์ตนเองของผู้ปกครองเด็กที่มีภาวะสมองพิการ สามารถแบ่ง ออกเป็นการจัดการอารมณ์ 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) การจัดการอารมณ์โกรธ ที่สามารถระงับได้ด้วยการตั้ง สติ การหลีกออกจากสถานการณ์ชั่วคราว ความใจเย็นและความอดทน 2) การจัดการอารมณ์ ความเครียดและความเหน็ดเหนื่อย ที่สามารถระงับได้ด้วยการคิดทบทวนบัญหาที่เกิดขึ้น การได้ ระบายความเครียดและความเหน็ดเหนื่อยให้กับใครสักคนรับพัง และความเชื่อทางศาสนาซึ่งเป็นที่พึ่ง ทางใจของผู้ปกครองเด็กที่มีภาวะสมองพิการได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาบทบาทการบรรเทาความทุกข์ทางใจระหว่างผู้ปกครองเด็กที่มีภาวะสมอง พิการ พบว่าเมื่อผู้ปกครองเกิดการแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างกัน อาทิเช่น การกระตุ้นพัฒนาการของ บุตร การทำใจยอมรับในตัวบุตร การแนะนำสถานที่สำหรับพาไปบำบัดรักษาอาการ ข้อสังเกตหรือข้อ ควรระวังสำหรับเด็กที่มีภาวะสมองพิการ ส่งผลให้ผู้ปกครองได้บรรเทาความทุกข์ทางใจที่เกิดขึ้น Nachanok Sangduangmas. (2016). Experiences of Resilience and Emotional Coping in Parents of Children with Cerebral Palsy in Srisangwan School. Master of Arts (Applied Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr.Amaraporn Surakarn, Dr.Ujsara Prasertsin.

The purpose of this study is 1) to study experiences of resilience defined by parents of children with cerebral palsy 2) to identify conditions that contribute to resilience from the experience of parents of children with cerebral palsy 3) to identify ways to cope with emotion for parents of children with cerebral palsy 4) to study the role in relieving mental distress between parents of children with cerebral palsy. Qualitative research was conducted using individual case study method of in-depth interviews with five selective interviewees who are parents of cerebral palsy children from Srisangwan School, Pakkred, Nonthaburi province.

The study showed that, parents of children with cerebral palsy adjust their perspective to accept the fact of their child's cerebral palsy condition since the early stage. The love that they have towards their cerebral palsy child, general support as well as mental support that they receive from people around them, attitude adjustment and comparing themselves with less fortunate people are conditions that lead to resilience of parents of children with cerebral palsy and enable them to overcome situations and obstacles in their life. For emotional coping, it can be categorize into two types of emotional coping, which are 1) anger coping, which can be restrained by being mindful and temporarily escape from that situation, being patient and enduring; and 2) stress and exhaustion coping, which can be restrained by self-reflection on the problem, releasing stress and exhaustion by sharing it with family members or/and parents who had the same experience, and religious belief which can be reliance on the mind for parents with such a child.

From the study on the role in relieving mental distress between parents of child with cerebral palsy, when parents share their experience with others on topics such as how to stimulate their child development, how to accept their child's condition, recommendation of treatment venues, advice on important observations that they should take note. The sharing of experience cause reduction on the level of mental distress of the parents.